

РЕШЕНИЕ

№ 2064

гр. София, 18.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в публично заседание на 04.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **11604** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.38, ал.6 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба на Министерство на вътрешните работи /МВР/ срещу РЕШЕНИЕ №1955/06.12.2012г. на Комисията за защита на личните данни в частта му, с която е установено незаконосъобразно обработване на личните данни на А. И. И..

По изложените в жалбата съображения, поддържани от юрк.У. –се моли да се отмени решението.

Ответникът в съдебно заседание- не се представлява.

Заинтересованата страна А. И. И. оспорва жалбата чрез адв.Д..

Административен съд София-град като се запозна с доказателства по делото и с оглед правомощията си по чл.168, ал.1 вр. чл.146 от АПК, прие за установено следното:

Жалбата се приема, че е в срока по чл.38, ал.6 от ЗЗЛД –доколкото решението е изпратено с писмо на л.68, но без данни за това кога е получено. Също жалбата е от адресат на акта, поради което следва да се разгледа по същество. Следва да се има и предвид, че в оспорената част решението е ИАА, без частта за предписанието по чл.10, ал.1 т.5 от ЗЗЛД, което съгласно константната практика не е ИАА- в този смисъл решение №10484 от 10.09.2009г. на ВАС по адм.дело №14877/2008г. на 5-членен състав.

Съдът съобразява, че с обжалваното решение Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ е констатирала, че МВР обработва незаконосъобразно личните данни на заинтересования А. И. И. при съхранение в АИС „ЦПР” информация по заявителски материал №1927/ 2008г. на 05 РУ Б. – МВР за престъпление по чл.198 от НК,

приключено на 19.03.2009. Констатирано е също, че се обработват незаконосъобразно данните на лицето във връзка със задържане на същото от полицейския орган на 18.04.2006г. въведено от РУ-С..

Съдът установява на първо място, че Комисията съгласно чл.38, ал.2 от ЗЗЛД е надлежен орган да постанови оспореното решение, с което се констатира нарушение на чл.2, ал.2, т.2, т.3, т.5 и т.6 от ЗЗЛД. Следователно се касае за валиден индивидуален административен акт.

Съставът съобразява също, че в производството не са допуснати процесуални нарушения. Същото е образувано по жалба на А. И. във връзка с предходно искане на лицето за издаване на разрешително за огнестрелно оръжие и формиран устен отказ на органа по причина на наличие на информация за криминални прояви в масивите на МВР. Преди да сезира комисията заинтересованият И. е подал заявление на 16.03.2011г. за заличаване на регистрацията. Комисията е призовала засегнатите страни на проведено заседание на 13.07.2011г. /л.57/, събрана е исканите и относими доказателства, поради което след преценка на същите е постановила своя краен акт.

Във връзка с гореизложеното по същество се констатира от състава, че от ответника са обсъдени представените от жалбоподателя доказателства – разпечатка „АИСЦПР”, видно от която И. е отбелязан като „извършител” по предварителни проверки по ЗМ №716/95 и ЗМ №725/1995 на РУ- К.. Също Комисията е отбелязала, че е било отразено в системата досъдебно производство по ЗМ №1927 /2008 на 05 РУ-Б. МВР. Отразени са и данни за задържане на лицето през 2006г.. Отделно ответникът е констатирал, че съхранението на посочената информация е в противоречие на чл.159, ал.5 от ЗМВР, предвиждащ заличаване на личните данни при липса на законово основание за тяхното запазване. Направен е извода, че образуваното производство е прекратено за престъплението по чл.198 от НК, поради което тези данни следва да се заличат.

От друго страна в жалбата си МВР се позовава на чл.51, ал.1, т.2 от ЗМВР, която е специална норма по изграждането и поддържането на информационни фондове. В жалбата се твърди, че няма доказателства за прекратено дознание по ЗМ №1927 /2008 на 05 РУ Б. МВР. Подчертава се, че МВР прилага инструкция рег.№Из - 2843/29.11.2010г. за организация на работата в МВР по заявителски материали за престъпление от общ характер. В тази Инструкция - чл.32а, ал.4 - е посочено как се заличават тези данни – при прекратяване на наказателното производство на основание чл.24, ал.1, т.1 от НПК или при изтичане на давността. Посочено е, че по дознанието има мнение на дознателя за прекратяване на производството, но няма постановление на прокурора. За останалите данни жалбоподателят твърди, че не е поискал актуализиране на неговите лични данни по реда на раздел III, глава втора от инструкцията и по специално чл.67, ал.1, т.1.

Съдът намира по същество, че жалбата на МВР е неоснователна. В хода на съдебното следствие заинтересованият е представил като доказателство постановление от 17.04.2009г. на РП - Б., с което досъдебното производство по дознание № 05-1927/2008г. по описа на 5-то РУ на МВР е прекратено на основание чл.24, ал.4 от НПК т.е. установено е, че деянието се преследва по тѣжба на пострадалия. Следователно макар изрично като основание в чл.32а, ал.4 от Инструкцията /л.26,27/ да не е посочен чл.24, ал.4 от НПК – се касае за специална хипотеза, при която изобщо не е следвало да се образува производство от органите на полицията и да има досъдебно производство. Следователно касае се за неуреден изрично в Инструкцията случай

–доколкото се има предвид като основание за заличаване или прекратено производство по чл.24, ал.1 т.1 от НПК или по давност /т.е.чл.24, ал.1, т.3 от НПК/, но следва да се има предвид, че е разписан общия принцип в чл.159, ал.5 от ЗВМР –личните данни да се заличат, ако не съществува причина за тяхното запазване. В случая след като производството е прекратено макар и на основание чл.24, ал.4 от НПК –се прави извода, че не съществува причина за запазване на данните вкл. и по аналогия на закона с чл.24, ал.1 т.1 от НПК вр. с чл.32а, ал.4 от Инструкцията. Обратното би означавало лица по отношение на които е имало прекратено производство от общ характер да са в по-благоприятно положение от други лица за деяния от частен характер, по отношение на които и няма тъжба и съответно няма никакво основание да са обработвани данните им още изначално, тъй като не се касае за престъпление от общ характер досежно което органите на полицията и прокуратурата имат само правомощия. Отделно чл.24, ал.1, т.1 от НПК предвижда прекратяване на производството или при неизвършено деяние, или при деяние, което не е престъпление- за целите на чл.32а от Инструкцията може да се тълкува, че обхваща и случаите на престъпления от частен характер, тъй като цитирания в Инструкцията чл.24, ал.1, т.1 визира да има образувано производство за деяние, което е престъпление- а доколкото производство не се образува от органите на дознанието за дела от частен характер –то се прави извода, че в случая няма деяние, което да е престъпление по отношение на което да е имало изискване за обработване на данните.

Не се споделя възражението на жалбоподателя, че чл.159, ал.1 от ЗМВР не се прилага доколкото намира приложение специалната норма на чл.51, ал.1 т.2 от ЗМВР. Тази разпоредба е в раздел I-„Задачи и дейности” и не разписва нищо специално, а визира общото правомощие да се изграждат и поддържат информационни фондове и именно по отношение на тази норма чл.159, ал.5 ЗМВР е специална, доколкото визира, че тази информация без причина не може да се съхранява. Следователно- правилни са изводите на ответника, че жалбоподателят е допуснал нарушение на чл.159, ал.5 от ЗМВР.

Не се приема и за останалата съхранявана информация становището на жалбоподателя, че И. трябва да има искане за актуализиране на личните му данни, по реда на Инструкцията, различно от заявлението за заличаване на полицейската информация, което е депозирано на 16.03.2011г.. Чл.67, ал.1, т.1, на който се позовава жалбоподателят /л.7/- не съществува, като отделно следва да се има предвид, че в Инструкцията са вменени задължения за служебно заличаване на посочените данни, включително по чл.32а, или при приключване на проверката по ЗМ, или при приключване на разследването по ДП. Не съществува възможност за заличаване на тези данни по желание на това лице. Принципът залегнал в Инструкцията е информацията служебно да се отразява и служебно да се заличава. Следователно и по отношение на задържането на лицето през 2006г., и по отношение на проверките по заявителски материали на РУ-К. съхраняването на данните е незаконосъобразно.

С оглед гореизложеното жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли. Няма искане за разноси от заинтересованата страна, поради което не следва да се присъждат такива.

Водим СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на МВР срещу решение №1955/06.12.2012г. на Комисията за защита на личните данни в обжалваната му част. Решението е постановено при заинтересована страна А. И. от [населено място].

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщаването му пред ВАС чрез АССГ. Преписи.

СЪДИЯ.